

50 jaar terug in de geschiedenis van Rhumtas.

In het jaar 1959 werd meester iedereen hem in Beltrum kende) pastoor Smit in Beltrum, of het Kerstmis in de nachtmis een kerstliederen konden zingen, 'zo vijftiental leerlingen van de kerstliederen en dat ging goed. Pasen, toen werd een eenvoudige daarna werd opgetreden samen maar zeker ontstond toen het kinderkoor. De leden waren van jonge leeftijd.

George Jansen ('Sjors', zoals benaderd door de toenmalige mogelijk was dat er met aantal leerlingen twee maar voor de aardigheid'. Een basisschool zongen toen twee Dit zou zijn vervolg hebben met Nederlandse mis gezongen, met het kerkkoor en langzaam

Tegen iedereen die lid wilde worden van het koor zei George: wie drie maal achtereen zonder opgaaf van reden niet op de repetitie komt, is geen lid meer. Wie lid wilde worden, werd dat niet meteen; kwam een jongen of een meisje twee maal na de volgende vakantie vragen of hij of zij bij het koor mocht, dan wel. Zo hield hij de trouwe leden over.

George speelde geen piano en had iemand nodig die de muziek voor kon spelen. Die vond hij in de persoon van de 13-jarige Annie Stoverink. Hij had een Spartaanse manier van leiding geven. Er was geen ruimte voor inspraak. Maakte een koorlid een opmerking, dan was zijn verweer: "Ait better wet, kom dan moar hier stoan". Huilbuien bij de koorleden waren geen uitzondering. Hij beschikte over een absoluut gehoor, was zeer gedreven en hield van discipline. Dit wist hij ook bij de koorleden over te brengen. Zijn motto: een kwart kennis en driekwart lef. Veelal werd er in het Duits en Engels gezongen. Omdat het onthouden van de teksten niet eenvoudig was, maakte George grote tekstkaarten die op een standaard voor het koor werden gezet. Er werd iemand aangewezen die voor het ombladeren moest zorgen.

Traditie

Het zingen met Pasen en Kerstmis was niet het enige. Al spoedig zou het koor het Ave Maria zingen bij een huwelijksmis en dit zou een van de vaste redenen zijn waarom het jeugdkoor medewerking verleende. Tot die tijd had men alleen in de kerk gezongen en alleen kerkzang. Geleidelijk aan werd begonnen met het instuderen van meer profane muziek. Dit uitte zich onder meer in een concert dat het jeugdkoor samen met de plaatselijke harmonie gaf. Deze gebeurtenis werd traditie en werd gezien als een manier om de bevolking iets terug te geven voor de grote steun die zij het koor gaven. Het jeugdkoor werd toen van kerkkoortje in eens een vereniging, men kon nu bij de gemeente aankloppen voor subsidie, maar een vereniging heeft ook een bestuur nodig. In dat eerste bestuur hadden leerkrachten van de school zitting. Het zangprogramma bestond uit één maal in de veertien dagen een mis zingen in de kerk, en het zingen van huwelijksmissen. Daarnaast werd het populaire programma steeds verder uitgebreid.

Het aantal leden van het inmiddels Jeugdkoor, groeide in de loop der jaren uit tot 92. De leden varieerden in leeftijd van negen tot vierentwintig jaar. Wat eens als een 'aardigheidje' was begonnen, het zingen van twee kerstliedjes, zou al spoedig uitgroeien tot een serieuze zaak. Nooit had men na dat eerste optreden gedacht, dat later het koor ook aan concoursen zou deelnemen.

Om het koor financieel draaiende te houden en de contributie niet te hoog, werd besloten maandelijks oud papier op te halen. Jongens van de school konden zich hiervoor beschikbaar stellen. Ook dit werd met strakke hand georganiseerd. Met de voor die tijd bekende 'melkkarretjes' werd het

papier huis aan huis opgehaald. Achter Café Dute, naast de toenmalige kleuterschool, bevond zich het oud papier hok. Van tijd tot tijd moest het papierhok worden opgeruimd. George was daar ook vaak te vinden. Voor de papierophalers werd er jaarlijks een oudpapierreisje naar de Julianatoren georganiseerd. Een andere bron van inkomsten was de verjaardagsactie. Jarigen kregen een gelukwens van het koor, met hieraan gekoppeld een 'vastenzakje'. Mevrouw Orriëns van de Kooigootsweg regelde de hele actie. Het koor heeft altijd op veel steun van de Beltrumse bevolking kunnen rekenen.

Kostuums

Er werden nieuwe kostuums aangeschaft. Witte rok en blouse met een rode hes, bestikt met goudband. De pakjes werden bewaard in de 'jongensschool'. Hier werden ook de pasavonden georganiseerd. Werd het hesje een beetje te krap, dan kon je de rits een eindje open laten. Aan de voorkant zag het er strak uit, maar op de rug gezien was het vaak "open huis". Deze kostuums hebben 25 jaar het beeld van het jeugdkoor bepaald.

Concours

Op een gegeven moment stelde de toenmalige voorzitter van de vereniging de heer J. Scharenborg voor, om met het koor aan een concours te gaan deelnemen. Dat was in 1969. Hoewel George er niet zoveel voor voelde, studeerde hij met het koor tweestemmige nummers in. Op het concours in Groenlo was het Beltrums Jeugdkoor als laatste aan de beurt, maar behaalde wel het hoogste aantal punten. In 1970 nam het koor weer deel aan een concours, resultaat: hoogste aantal punten met lof der jury. Het jaar daarop hetzelfde: hoogste aantal punten met lof der jury en de dirigentenprijs. Bij de prijsuitreiking verklaarde de voorzitter van de concourscommissie dat ze nu al vast een beker voor Beltrum lieten maken voor de volgende keer en dat deze prestatie nu uitgerekend tot stand was gekomen met een Groenlose dirigent (George kwam uit Groenlo), waarop George antwoordde dat deze prestatie was geleverd door Beltrumsen.

Uitwisseling

Om het aantrekkelijk te houden voor de leden, werd er iets nieuws op het programma gezet. Zo werd het Halleluja van Händel ingestudeerd. Het duurde drie jaar voor het koor dat perfect beheerste. Er werd een uitwisseling georganiseerd met de Ulfse Nachtegalen. Uit deze uitwisseling werd het idee geboren voor de reis naar Engeland. Via een advertentie kwam men in contact met een Engels koor. Dit koor kon alle leden van het jeugdkoor niet huisvesten, wel een kleiner aantal. De leden van het koor waren echter unaniem van mening dat men of allemaal naar Engeland ging of helemaal niet. George kwam toen in contact met de heer Hinloopen uit Castricum, die veel contacten in Engeland had en onder meer adressen van gastgezinnen verzamelde. Hij kende een mevrouw in New Malden, een voorstad van Londen, die hij het probleem voorlegde. De heer Hinloopen had al vaker schoolreizen voor middelbare scholieren naar Engeland verzorgd. Via advertenties heeft hij toen het benodigde aantal gastgezinnen verkregen, zodat de muzikale vakantietrip voor het jeugdkoor vastere vormen ging aannemen. Deze reis moest ook in zekere zin worden gezien als een beloning voor de trouwe leden.

Fancy-fair

Natuurlijk bracht een dergelijke reis voor een zo groot gezelschap financiële kosten met zich mee. De fancy-fair commissie, bestaande uit de heren J. Scharenborg, W. Klein Gunnewiek, H. Wallerbos, Th. Roelvink, B. Lurvink, J. Hoffman en Th. Groot Zevert organiseerde daarom een groots opgezette fancy-fair die op 18, 19 en 20 juni werd gehouden in Zaal Huinink in Beltrum.

Reis naar Engeland

Op dinsdag 29 juni 1976 vertrok het gezelschap bestaande uit 97 personen, het koor zelf telde 89 leden, naar Engeland. De Beltrumse bevolking was in grote getale gekomen om het koor uit te zwaaien. Naast de dirigent en vaste pianiste gingen er een reservedirigent en –pianiste mee, twee verpleegsters, Maria Orriëns en Corrie Reuvekamp, acht teamleidsters, Els Hofstede, Lucy te Woerd-Reuvekamp, Marion Rooks, Corrie Gebbink, Ans Orriëns, Rita Bleumink, Annie Hofman, Marja Klein Gunnewiek en dhr. Theo Temmink als fotograaf. Dhr. Hinloopen ging mee als reis Leider. De reis ging per bus, naar Vlissingen van waar men met de veerboot de oversteek maakte naar Sheerness. De tocht werd daarna voortgezet naar New Malden. De gastgezinnen deden er alles aan om het de koorleden naar de zin te maken. Het was in menig opzicht wennen. De taal, breakfast met cornflakes, bacon en eggs. Na een weekje keken de meeste koorleden weer uit naar de boterham met pindakaas en hagelslag! Veel koorleden gingen nu 's avonds juist wel vroeg naar bed, omdat een goed gesprek met hun gastouders maar niet op gang wilde komen. Het meest gebezigde woord was dan ook, yes, yes, yes. Zouden de knuffels toen ook al stiekem de reis hebben meegemaakt? Daar er toen nog geen mobieltjes waren konden ongeruste ouders 's avonds dhr. Theo Groot Zevert bellen voor informatie. De bezienswaardigheden van de City of Londen werden te voet en met de ondergrondse afgelegd. Dat was met 97 personen een hele klus. Iedereen stond in het gelid op het perron wachtend op de ondergrondse, de deuren gingen open, instappen en dan maar hopen dat er niemand achtergebleven was. Bij het uitstappen hetzelfde ritueel. Met dhr. Hinloopen voorop, een tempo dat nauwelijks bij te houden was en met een temperatuur van 34 graden was het een uitputtingsslag voor iedereen. Er werd vaak gezegd;” Loat Hinloopen maar lopen”. George is er ‘zienen boek’ nog kwijtgeraakt.

Hoogtepunten van deze reis waren de optredens in Westminster Cathedral te Londen en in de Cathedral van Canterbury, die werden aangekondigd met: ‘Famous Dutch youth Choir from Beltrum’ Alles moest in de puntjes verlopen. Niet altijd konden de lachbuien worden onderdrukt, zo ook niet bij het bezoek aan het

gerechtsgedebou, bij het zien van de rechters en advocaten in hun toepasselijke kleding met witte pruiken. Na een indrukwekkende afscheidsavond, waarbij werd opgetreden voor de gastgezinnen, werd op 6 juni de terugreis aanvaard. De thuiskomst was overweldigend. De Engeland reizigers werden bij de Ernstbrug verwelkomd met het spandoek ‘Welcome Back’. In Beltrum zorgde

de cabaret en toneelgroep De Flamingo's voor een tweede verrassing. Alle Engeland gangers kregen een bloemetje aangeboden met de tekst ‘Na zeegeruis en re-mi-do's welkom thuis door de Flamingo's.

Reis naar Oostenrijk

In 1980 werd een reis naar Oostenrijk georganiseerd. Er werd een ledenstop ingelast. Deze reis kon verwezenlijkt worden mede door de opbrengst van een groots opgezette bingo. Er werden concerten gegeven in Wenen. In de openlucht op de 'Rathausplatz' en in de Stepfansdom. Het koor heeft tijdens de reis ook een aantal uit Beltrum afkomstige klompen aangeboden. Namens het koor mocht voorzitter Ria Heutinck, bij thuiskomst, aan pastoor Scholten een tweetal prachtige met de hand gesneden kandelaars en een boekenstandaard aanbieden, die bestemd waren voor de Beltrumse parochiekerk en gezien moesten worden als een geschenk aan de gehele Beltrumse bevolking.

Het 25 jarig jubileum werd gevierd met een gastoptreden van het knapen- en mannenkoor Cantus o.l.v. Stanislaw Steczkowski uit Stalowa Wola en later met een Amerikaans koor.

Afscheid George Jansen als dirigent

Na 25 jaar met veel passie het Beltrums Jeugdkoor te hebben geleid, beëindigde George op 25 februari 1985 zijn loopbaan als dirigent.

Als herinneringsgeschenk schreef hij voor de koorleden de volgende tekst. Voor jou een herinnering aan muzikale dienstbaarheid, met elkaar beleefd in verbondenheid. Van mij, een uiting van grote dankbaarheid voor jou mentaliteit, waardoor ik genoot van vele hoogtepunten in muzikaliteit.

Jeugd

Wie bang is oud te worden, moet lid worden van het Beltrums jeugdkoor!

Waar in andere jongerenorganisaties grenzen zijn gesteld aan de leeftijd van de leden, of ondertussen lichtelijk uit de club gegroeide aanhangers zo tactisch mogelijk op de doelstellingen van de vereniging worden gewezen, gaat het in Beltrum even iets anders toe. Het Beltrums jeugdkoor deelt zelfs presentjes uit aan 'trouwe leden', zodat het kan voorkomen dat mensen tien, twintig of zelfs dertig jaar lid zijn (Zie scheursel). En toch hebben we het over een jeugdkoor... Het kan niet anders, of de kreet 'zingen houdt je jong' is echt waar.

Beltrums jeugdkoor nu Rhumtas.

Naam Rhumtas onthult tijdens koffieconcert door het Beltrums Jeugdkoor onder leiding van Hans Kienhuis, in zaal Dacapo.

Een 'belt' heet in het Frans een 'Tas'. De nieuwe naam van het Beltrums Jeugdkoor 'Rhumtas' geeft dus in feite niets anders aan dan de beide lettergrepen van de naam Beltrum, zij het in omgekeerde volgorde en een beetje cryptisch. Dirigent Hans Kienhuis was de bedenker ervan. Hij onthulde de op een wapenschild aangebrachte naam, letter voor letter. Oprichter en voormalige dirigent en erelid George Jansen bracht bij iedere nieuwe zichtbaar geworden letter een wapenfeit uit de geschiedenis van het koor in herinnering. Een tweede verrassing was de nieuwe kledij van het koor: sweatshirt en spijkerbroek, waarbij de steen-rode kleur van het huidige kostuum gehandhaafd bleef.

Na ook moeilijke tijden te hebben gekend, straalt Rhumtas weer als van ouds. Momenteel telt het koor 26 leden en staat onder de bezielende leiding van de muzikale dirigent/pianist Jeroen Twisk. Hij is de 7^e dirigent in de geschiedenis van het koor. In verband met het 50-jarig jubileum van het koor wordt er een groots opgezet showconcert gegeven in samenwerking met muziekvereniging Concordia en een Beltrumse gelegenheidsband.

